

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 9Em/4/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4221203284
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Banghová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2023:4221203284.5

Uznesenie

Okresný súd Komárno v právnej veci oprávneného: P. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. B. XX, Á., K., občan K., v konaní právne zast.: JUDr. Tamás Puskás, advokát, so sídlom Alžbetínske námestie 1203, Dunajská Streda, proti povinnej: H. I., nar. XX.X.XXXX, bytom W. XXXX/X, J., v konaní právne zast.: Advokátska kancelária JUDr. Ing. Vajliková, s. r. o., so sídlom Ul. biskupa Királya 6, Komárno, IČO: 47 251 395, o návrhu na výkon rozhodnutia - o styku oprávneného s maloletým dieťaťom: R. D., nar. XX.X.XXXX, v konaní zast. kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno, takto

rozhodol:

Súd konanie **z a s t a v u j e**.
Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Oprávnený podal dňa 5.10.2021 na Okresný súd Komárno návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia - rozsudku Okresného súdu Komárno č. k. 12P/254/2015-122 zo dňa 8.9.2016.

2. Dňa 20.2.2023 oprávnený doručil súdu späťvzatie návrhu, v ktorom uviedol, že svoj návrh berie späť v celom rozsahu a navrhol, aby súd konanie v celom rozsahu zastavil.

3. Kolízny opatrovník podaním zo dňa 21.2.2023 vyjadril svoj súhlas so späťvzatím návrhu na výkon rozhodnutia.

4. Povinná doručila súdu dňa 21.2.2023 vyjadrenie k návrhu na zastavenie konania, v ktorom uviedla, že so späťvzatím návrhu a zastavením konania súhlasí. Zároveň navrhla, aby jej súd priznal náhradu trov konania v rozsahu 100 % v sume 406,64 eur, nakoľko celé konanie o návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia považuje za účelové zo strany otca, ktorý rok pred podaním návrhu o dcéru neprejavoval záujem, pričom svoju pasivitu ospravedlňoval pandemickou situáciou Covid-19. Uviedla, že vzťah otca s maloletou sa ochladil kvôli konaniu otca maloletej, ktorý sa 1 rok nehlásil. Keď povinná podala návrh na zvýšenie výživného, vtedy oprávnený podal návrh na výkon rozhodnutia. Povinná je toho názoru, že v priebehu konania súdu preukázala, že nie kvôli nej sa narušil vzťah medzi otcom a maloletou, ale je to dôsledok správania sa oprávneného. Povinná ďalej uviedla, že ona nariadené neodkladné opatrenie rešpektovala, avšak oprávnený bol pasívny, iba 1 x sa dostavil na stretnutie s maloletou. Odkedy súd rozhodol o zvýšení výživného, styk otca sa nerealizuje, navyše od decembra 2022 oprávnený maloletú ani telefonicky nekontaktuje. Konanie inicioval oprávnený a on zapríčinil aj zastavenie konania procesným postupom - návrhom na zastavenie, pričom povinnej v konaní vznikli trovy, ktoré si uplatnila za úkony:

1. Prevzatie a príprava 18.10.202183,62 eur
2. Vyjadrenie k návrhu oprávneného 27.10.202183,62 eur
3. Vyjadrenie 18.1.202396,31 eur
4. Vyjadrenie k návrhu na zastavenie konania 21.2.2023.....96,31 eur

5. Režijný paušál 2 x po 10,87 eur a 2 x po 12,52 eur46,78 eur
Spolu:..... 406,64 eur

Z uvedeného dôvodu navrhla s poukazom na § 391 CMP v spojení s § 55 CMP, aby jej súd priznal trovy v rozsahu 100 % v sume 406,64 eur.

5. Podľa § 29 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), navrhovateľ môže počas konania zobrať návrh na začatie konania späť, a to celkom alebo sčasti. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

Podľa § 29 ods. 2 CMP, súd konanie nezastaví, ak sa mohlo začať aj bez návrhu a je potrebné v konaní pokračovať.

Podľa § 29 ods. 3 CMP, súd konanie nezastaví, ak niektorý z účastníkov so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí.

6. S poukazom na vyššie citované zákonné ustanovenia, keďže oprávnený zobral svoj návrh späť v celom rozsahu a žiadal konanie zastaviť, pričom povinná a kolízny opatrovník so späťvzatím návrhu súhlasili a v danom prípade nie je potrebné v konaní pokračovať, súd rozhodol tak, ako to je uvedené v prvej výrokovej vete tohto uznesenia.

7. Podľa § 391 CMP, o náhrade trov konania rozhoduje súd v uznesení, ktorým konanie o výkon rozhodnutia zastavuje.

Podľa § 52 CMP, žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 53 CMP, v konaní vo veciach určenia rodičovstva a v konaniach vo veciach notárskych úschov môže súd priznať náhradu trov konania účastníkom, ktorí mali vo veci úspech, proti účastníkom, ktorí úspech nemali, ak to možno spravodlivo požadovať.

Podľa § 55 CMP, súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

Podľa § 57 CMP, o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

8. Náhrada trov v mimosporových konaniach je postavená na zásade, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. Uvedené platí vtedy, ak CMP neustanovuje inak. V predmetnom ustanovení § 52 sa teda generálne vylučuje nárok na náhradu trov konania v mimosporových konaniach s výnimkami ustanovenými v § 53 až § 56. Podľa ust. § 55 CMP súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé. Materiálny korektív spravodlivého požadovania náhrady trov konania môže súd použiť vo všetkých typoch mimosporových konaní, pričom na rozdiel od § 53 sa neaplikuje princíp náhrady trov konania z hľadiska úspechu v konaní.

9. Ustanovenie § 55 CMP nie je možné považovať za predpis, ktorý by zakladal jeho voľnú možnosť aplikácie v zmysle svojvoľe súdu, ale ide o ustanovenie, podľa ktorého je súd povinný skúmať, či v prejednávanej veci neexistujú také výnimočné okolnosti, na ktoré je potrebné pri rozhodovaní o trovách výnimočne prihliadať. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Pri posudzovaní týchto okolností treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov konania, a tiež na okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a na ich postoj v konaní. Priznanie náhrady trov konania v konaniach vedených podľa CMP musí teda zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu, pričom jedným z rozhodujúcich hľadísk bude aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči účastníkovi a aby neodporovalo dobrým mravom. Aplikácia tohto ustanovenia prichádza teda do úvahy v prípadoch, keď súd po preskúmaní okolností konkrétnej veci dospeje k záveru, že ide o výnimočný prípad, a tento záver musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený.

10. Povinná si uplatnila náhradu trov konania v sume 406,64 eur s poukazom na § 391 CMP v spojení s § 55 CMP z dôvodu, že celé konanie o návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia považuje za účelové zo strany oprávneného. Poukázala tiež na skutočnosť, že konanie, v ktorom jej vznikli trovy, inicioval oprávnený a on aj zapríčinil zastavenie konania procesným postupom - návrhom na zastavenie. Povinná bola toho názoru, že ide o prípad, kedy je namieste aplikácia ust. § 55 CMP.

11. Po preskúmaní súdneho spisu dospel súd k záveru, že okolnosti prejednávanej veci neodôvodňujú aplikáciu ust. § 55 CMP. Súd v predmetnej veci nezistil také výnimočné skutočnosti, na základe ktorých by bolo spravodlivé priznať povinnej náhradu trov konania v zmysle § 55 CMP. Zo súdneho spisu vyplýva, že v čase podania návrhu oprávneného na výkon rozhodnutia nebol styk riadne realizovaný, preto návrh na výkon rozhodnutia nemožno považovať za zjavne bezdôvodný, aj keď súd v uznesení č. k. 9Em/4/2021 - 99 zo dňa 25.2.2022 dospel k záveru, že existovali ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinná nepodrobala súdnemu rozhodnutiu v plnom rozsahu. Z vyjadrenia právnej zástupkyne povinnej zo dňa 18.1.2023 vyplýva, že aj v roku 2022 pretrvával problém s realizáciou styku oprávneného s maloletou, pričom styk sa v roku 2022 z rôznych dôvodov realizoval iba päťkrát (15.1.2022, 26.2.2022, 26.3.2022, 9.4.2022 a 16.7.2022). Osemkrát otec maloletej na styk neprišiel, lebo maloletá mu do telefónu povedala, že s ním nechce ísť, desaťkrát otec maloletej na styk neprišiel bez udania dôvodu, ďalej sa styk trikrát neuskutočnil z dôvodu, že maloletá bola chorá alebo v karanténe, jedenkrát z dôvodu výletu maloletej a jedenkrát z dôvodu operácie nohy otca maloletej. Zo správy Referátu poradensko - psychologických služieb Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno zo dňa 14.9.2022 súd zistil, že maloletá má výrazne narušený vzťah s otcom, resp. vzťahová väzba sa javí ako nevyvinutá. Medzi rodičmi maloletého dlhodobo pretrváva napätie, dysfunkčná komunikácia a vysoko konfliktné vzťahy. Maloletá častokrát odmieta odísť k otcovi na styk. Podľa názoru povinnej nie kvôli nej došlo k narušeniu vzťahu oprávneného s maloletou, ale ako dôsledok správania sa otca. Súd má za to, že k narušeniu vzťahov medzi maloletou a oprávneným prispelo dlhé obdobie odlúčenia počas pandemickej situácie Covid-19, kedy sa styk oprávneného s maloletou nerealizoval. Avšak k zlepšeniu vzťahov medzi oprávneným a maloletou neprispieva napätie medzi rodičmi maloletej a ich konflikty, ktorým je maloleté dieťa vystavené. V záujme maloletého dieťaťa nepochybne je, aby si vytvorilo pozitívne citové väzby s oboma rodičmi, čo si však vyžaduje konštruktívny prístup oboch rodičov, ktorí by sa mali naučiť chrániť maloletú pred situáciami, v ktorých vníma vzájomné nezhody rodičov. Je nevyhnutné, aby rodičia maloletej povýšili záujem dieťaťa nad svoje vlastné záujmy. Vzhľadom na skutočnosť, že maloletá je zverená do osobnej starostlivosti matky, a teda maloletá trávi viac času s matkou ako s otcom, súd je toho názoru, že matka by mala napomáhať budovaniu vzájomného vzťahu maloletej k svojmu otcovi majúc na zreteli najlepší záujem maloletej a skutočnosť, že otec je pre každé dieťa v živote dôležitý. S ohľadom na okolnosti prípadu je súd toho názoru, že uloženie povinnosti oprávnenému nahradiť trovy konania povinnej by nebolo spravodlivé, preto rozhodol tak, ako to je uvedené v druhej výrokovej vete tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Komárno v troch vyhotoveniach (§ 357 písm. a) a m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 Civilného sporového poriadku) uviesť, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo rozhodnutie súdu považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené,
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie možno odôvodniť aj tým, že súd prvej inštancie nesprávne alebo neúplne zistil skutočný stav veci (§ 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku).